

Onze lichte, tijdelijke beproevingen

Pastor Kevin Sadler

Charles Spurgeon (1834-1892) schreef: "Christenen kunnen zich zelfs in de diepste nood verheugen; hoewel er problemen om hen heen zijn, zingen ze nog steeds; en, zoals veel vogels, zingen ze het beste in hun kooien. De golven kunnen over hen heen rollen, maar hun zielen komen al snel naar de oppervlakte en zien het licht van Gods aangezicht; ze hebben een drijfvermogen om zich heen dat hun hoofd altijd boven water houdt en hen helpt te zingen te midden van de storm, 'God is nog steeds met mij'".

Een glorieuze schat

"2 Kor. 4:7: Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons;

In de context verwijst de "schat" van vers 7 naar "het glorieuze evangelie van Christus" van vers 4, en "het licht van de kennis van de glorie van God in het aangezicht van Jezus Christus" van vers 6. In Gods ogen is het evangelie van de genade van God een glorieuze schat. Het is van oneindige waarde. En wij moeten het op dezelfde manier bekijken als God dat doet. Door deze schat hebben we de vergeving van al onze zonden, de gift van gerechtigheid en het eeuwige leven. Door deze schat zijn we rijk in Christus, zie 2 Kor. 8:9. En God wil dat wij de rijkdom verspreiden!

"2 Kor. 8:9: Want gij weet de genade van onzen Heere Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden.

Deze schat is toevertrouwd aan ons, die "aarden vaten" zijn, opdat het aan deze wereld bekend gemaakt zou worden. God heeft de schat van Zijn evangelie van genade in ons uitgestort, die Christus als Redder hebben vertrouwd, zodat wij het door Gods kracht aan anderen zouden kunnen doorgeven aan anderen.

Een "aarden vat" is een pot van aardewerk, een gewone pot van klei. Dit zijn zwakke, fragiele, broze vaten. Deze afbeelding beeldt de mensheid uit en is bedoeld om ons te herinneren aan onze zwakheid. Paulus zag zichzelf voor wat hij werkelijk was: een fragiele man van klei die een glorieuze schat was toevertrouwd om die glorieuze schat bekend te maken door de kracht van God.

Het is goed om een juist perspectief op onszelf en onze dienst te hebben. Geschreven door de inspiratie van de Heilige Geest, herinnert God ons hier eraan hoe zwak we zijn, aarden vaten, die Hem nodig hebben, en dat het alleen door Hem is, die door ons heen werkt, dat we in staat worden gesteld om de bediening van het evangelie uit te voeren voor Zijn glorie. Het is Gods leven en kracht die door ons heen werkt die alle positieve resultaten in het werk van de Heer produceert. De overwinning is geheel van de Heer in alle opzichten, en Hij verdient de lof.

God heeft Zijn boodschap toevertrouwd aan aarden vaten, zodat de "uitmuntendheid", de alles overtreffende grootheid, "van de kracht van God zou zijn, en niet van ons". God gebruikt ons, die gewone, kwetsbare vaten zijn, om Zijn boodschap bekend te maken, zodat er geen misverstand kan bestaan over de bron van de kracht van het evangelie: God, en niet wij en onze kracht.

Oswald Chambers verwoordde het goed: "God kan Zijn doel bereiken door de afwezigheid van menselijke macht en middelen, of door het opgeven van afhankelijkheid van hen. Door de hele

geschiedenis heen heeft God niemand gekozen en gebruikt, omdat hun buitengewone afhankelijkheid van Hem de unieke vertoning van Zijn kracht en genade mogelijk maakte”.

De trouwe God

“2 Kor. 4:8-9: 8 Als die in alles verdrukt worden, doch niet benauwd; twijfelmoedig, doch niet mismoedig; 9 Vervolgd, doch niet daarin verlaten; nedergeworpen, doch niet verdorven;

“2 Kor. 4:8-9: 8 We are troubled on every side, yet not distressed; we are perplexed, but not in despair; 9 Persecuted, but not forsaken; cast down, but not destroyed; (King James Bible ter vergelijking)

Bijbelcommentator William Barclay parafraseerde deze twee verzen op deze manier:

“We worden op elk punt zwaar onder druk gezet, maar niet ingesloten.

We zijn ten einde raad, maar nooit ten einde van onze hoop.

We worden vervolgd door mensen, maar nooit verlaten door God.

We worden neergeslagen, maar niet knock-out geslagen”.

Paulus' persoonlijke beoordeling toont de beproevingen van zijn bediening, maar het toont ook Gods aanwezigheid, kracht, leiding en genade in Paulus' leven. De eisen van de bediening hadden Paulus in moeilijke omstandigheden gebracht, maar God was getrouw en Zijn kracht werd tentoongesteld door dit aarden vat.

Paulus schreef dat hij *“in alles verdrukt werd”* of omringd werd door problemen en er hard door werd verdrukt. Het Griekse woord dat vertaald is als *“verdrukt”* betekent ingesloten of in de knel, en Paulus zegt dat hij niet *‘verdrukt’* of volledig in het nauw gedreven was. God liet niet toe dat problemen Paulus verpletterden of hem braken.

Paulus schreef dat hij *“twijfelmoedig”* was, of in twijfel, of een verlies, niet wetende welke kant hij op moest. Paulus zegt echter dat hij *“niet mismoedig”* was, omdat de Heer hem hielp en leidde en hem de weg wees.

Paulus schreef dat hij werd *“vervolgd”* of achtervolgd, op de vlucht werd gejaagd en mishandeld door vijanden van het evangelie. Paulus stelt echter dat hij niet *“verlaten”* was. Hij werd nooit verlaten of in de steek gelaten, omdat God er altijd was. Zoals Charles Spurgeon zei: Paulus kon in al zijn beproevingen weten: *“God is nog steeds bij mij.”*

Paulus schreef dat hij *“nedergeworpen”* was, of dat hij fysiek op de grond werd geslagen tijdens zijn vervolging. Paulus zegt echter dat hij niet *“verdorven”* was, omdat hij niet bleef liggen; hij stond weer op door de kracht van God, en bleef de Heer dienen.

Leven en Dood

“2 Kor. 4:10-12: 10 Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden. 11 Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus' wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden. 12 Zo dan, de dood werkt wel in ons, maar het leven in ulieden.

“Een man gaat naar de dokter en zegt: ‘Dokter, waar ik ook voel, het doet pijn.’ De dokter vraagt: ‘Wat bedoelt u?’ De man zegt: ‘Als ik mijn schouder aanraak, doet het echt pijn. Als ik mijn knie aanraak – AU! Als ik mijn voorhoofd aanraak, doet het echt, echt pijn.’ De dokter zegt: ‘Ik weet wat er met je aan de hand is. Je hebt je vinger gebroken!’. Overal waar Paulus zijn lichaam aanraakte, deed het waarschijnlijk pijn. Later in deze brief beschrijft Paulus de striemen, slagen, gevangenschap, ontberingen en steniging die hij heeft ondergaan, zie 2 Kor. 11:23-27:

“23 Zijn zij dienaars van Christus? (ik spreek onwijs zijnde) ik ben boven hen; in arbeid overvloediger, in slagen uitnemender, in gevangenissen overvloediger, in doods gevaar menigmaal. 24 Van de Joden heb ik veertig slagen min een, vijfmaal ontvangen. 25 Driemaal ben ik met roeden gegeseld geweest, eens ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een gansen nacht en dag heb ik in de diepte doorgebracht. 26 In het reizen menigmaal in gevaren van rivieren, in gevaren van moordenaars, in gevaren van mijn geslacht, in gevaren van de heidenen, in gevaren in de stad, in gevaren in de woestijn, in gevaren op de zee, in gevaren onder de valse broeders; 27 In arbeid en moeite, in waken menigmaal, in honger en dorst, in vasten menigmaal, in koude en naaktheid.

Paulus zegt hier in vers 10 van hoofdstuk 4 dat hij *“Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende”*. Paulus “droeg” de merktekens van de strijd die hij voor Christus had gestreden. Hij droeg echte, fysieke merktekens en littekens op zijn lichaam van zijn lijden voor Christus. In zijn brief aan de Galaten vertelde Paulus hen:

“Gal. 6:17: Voorts, niemand doe mij moeite aan; want ik draag de littekenen van den Heere Jezus in mijn lichaam.

Er is terecht gezegd dat “We hebben mannen van het kruis nodig, met de boodschap van het kruis, die de tekens van het kruis dragen”. Dit was Paulus’ getuigenis. Maar Paulus wijst erop dat de uiterlijke tekenen op zijn lichaam een bewijs waren van Christus’ leven in hem. Door Paulus’ zwakheid werd Christus’ opstandingsleven “openbaar” en tentoongesteld. Christus’ leven werd zichtbaar en duidelijk gemaakt aan anderen door wat Paulus doorstond voor zijn Redder bij het bekendmaken van het evangelie.

Paulus schreef verder:

“2 Kor. 4:11a: Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus’ wil;

Paulus werd voortdurend blootgesteld aan de dood in de zaak van Christus, wat in werkelijkheid het resultaat was van aanvallen op de Heer Jezus. Paulus nam deze risico’s op zich zodat anderen zouden weten van Christus’ leven en de “schat” van het evangelie in hem.

En in vers 12 wijst Paulus op de gezegende vrucht van zijn lijden bij het bekendmaken van het evangelie:

“2 Kor. 4:12: Zo dan, de dood werkt wel in ons, maar het leven in ulieden.

Als gevolg van het sterven aan zichzelf en het blootgesteld worden aan de fysieke dood toen hij het evangelie verspreidde, herinnerde Paulus de Korinthiërs eraan dat zij leven hebben, eeuwig leven in Christus.

Een zeker geloof

“2 Kor. 4:13-14: 13 Dewijl wij nu denzelfden Geest des geloofs hebben, gelijk er geschreven is: Ik heb geloofd, daarom heb ik gesproken; zo geloven wij ook, daarom spreken wij ook; 14 Wetende, dat Hij, Die den Heere Jezus opgewekt heeft, ook ons door Jezus zal opwekken, en met ulieden daar zal stellen.

In deze passage citeerde Paulus Psalm 116:10: *“Ik heb geloofd, daarom sprak ik;”* De rest van dit vers in Psalmen luidt: *“ik ben zeer bedrukt (= bedroefd) geweest”*. Paulus en de Psalmist hadden iets gemeen: ze waren beiden bedroefd in hun leven. Maar Paulus voelde zich zoals de Psalmist, door te stellen dat ze *“Dewijl wij nu denzelfden Geest des geloofs hebben... Ik heb geloofd, daarom heb ik gesproken”* Ondanks zijn bedroefdheid geloofde Paulus, en daarom verkondigde hij *“het glorieuze evangelie van Christus.”*

Als gevolg van wat Paulus met overtuiging geloofde, sprak hij voor Christus, zelfs in het aangezicht van degenen die hem zouden vervolgen, hem terneer zouden slaan of hem zouden proberen te doden. Vanwege wat hij wist dat waar was, weigerde Paulus toe te staan dat zijn lijden hem ervan zou weerhouden anderen de waarheid te vertellen.

De basis voor zijn vertrouwen en stoutmoedigheid was *“Wetende, dat Hij, Die den Heere Jezus opgewekt heeft, ook ons door Jezus zal opwekken”*. Paulus wist dat hij zich aan het gevaar van de dood kon onderwerpen vanwege Christus' opstanding, wetende dat hij hoop had op zijn eigen opstanding *“door Jezus.”* Dit gaf Paulus stoutmoedigheid om het Evangelie aan de wereld te brengen, ondanks vervolging.

Paulus vertelde deze Korinthiërs in zijn eerste brief aan hen dat *“indien Christus niet is opgewekt, dan is onze prediking zinloos en uw geloof zinloos”*, zie 1 Kor. 15:14:

“En indien Christus niet opgewekt is, zo is dan onze prediking ijdel, en ijdel is ook uw geloof.”

Maar Christus is opgestaan uit de dood, dus is ons geloof waar en is onze prediking niet zinloos of vruchteloos. Het feit dat Christus leeft, zorgde ervoor dat Paulus altijd doorzette in zijn bediening, ondanks moeilijkheden en beproevingen. Hij wist dat geen van zijn inspanningen ooit zinloos was en dat wat hij voor Christus deed, betekenis had en tot in de eeuwigheid zou weerklinken.

Overvloedige genade

“2 Kor. 4:15-16: Want al deze dingen zijn om uwentwil, opdat de vermenigvuldigde genade, door de dankzegging van velen, overvloedig worde ter heerlijkheid Gods. 16 Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag.”

De *‘al deze dingen’* waar Paulus naar verwijst zijn alle beproevingen die hij in zijn bediening heeft doorstaan, en hij zegt dat ze *‘ter wille van u’* waren, tot hun voordeel, zodat zij behouden konden worden en konden groeien in de waarheid.

Paulus was tot het besef gekomen dat hoe meer hij leed om het evangelie bekend te maken, hoe meer de overvloedige genade van God beschikbaar werd gesteld aan anderen. Hoe meer mensen gered werden, hoe meer dankzegging aan God gegeven zou worden. En hoe meer dankzegging aan God gegeven werd, hoe meer het terugvloeiende tot Zijn glorie. Paulus verlangde dat *“velen”* bereikt zouden worden voor Christus, zodat nog veel meer hun dankzegging aan God zouden opheffen voor Zijn genade. Hij wilde dat dankzegging aan God zou overstromen als resultaat van het feit dat velen gered werden en God daarvoor dankten.

Paulus schreef toen ernstig: *“Daarom vertragen wij niet (= Om die reden worden wij niet moede)”* (2 Kor. 4:16). De *“reden”* waar Paulus naar verwees was de reden van het prediken van Christus en het bereiken van zielen voor Hem voor de glorie van God. Het woord *“moede”* betekent hier de moed verliezen, ontmoedigd raken, opgeven. Ondanks de ontberingen was Paulus niet ontmoedigd en

weigerde hij op te geven. Zijn verlangen was sterk dat velen gered zouden worden door Gods overvloedige genade.

En Paulus stelt dat hij niet opgaf, zelfs al werd zijn uiterlijke mens, zijn zwakke, aarden vat, gestaag afgemat als gevolg van ouderdom en zijn vele lijden. Hij raakte hierdoor niet ontmoedigd, omdat zijn innerlijke mens tegelijkertijd geestelijk vernieuwd werd, dag na dag. Zo bleef hij bemoedigd, versterkt en gemotiveerd om door te gaan met zijn bediening.

Het vergaan en slijten van onze uiterlijke mens overkomt ons allemaal, of we het nu leuk vinden of niet. Onze lichamen worden ouder en slijten gestaag, maar ook wij kunnen geestelijk vernieuwd worden, dag na dag, in de innerlijke mens, door te groeien in het Woord, te bidden en te leven in geloof, waardoor we gemotiveerd blijven om de Heer te dienen en Zijn waarheid aan anderen door te geven.

Ongeziene eeuwige dingen

“2 Kor. 4:17-18: 17 Want onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid; 18 Dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig.

Paulus keek naar zijn beproevingen door het oog van geloof en met een eeuwig perspectief. Hij keek voorbij zijn tegenslagen naar de heerlijkheid, die hem daarin en erdoorheen ondersteunde. Zoals de overleden president van het Moody Bible Institute Dr. James M. Gray (1851-1935) het in een lied verwoordde: **“Wie slaat acht op de reis als de weg naar huis leid”**.

In het licht van de eeuwigheid zag Paulus zijn beproevingen als “licht” en kortstondig. Terwijl wij doorgaans vanuit een aards perspectief naar onze problemen kijken alsof ze tegen ons werken, leert Paulus dat ze vanuit een eeuwig perspectief eigenlijk “voor ons” werken.

Denk een miljoen jaar vooruit in de eeuwigheid en bekijk onze beproevingen vanuit het perspectief van de hemel. Vanuit dat gezichtspunt, als je terugkijkt op de schijnbaar eindeloze beproevingen van dit leven, lijken ze zo kort als een moment. Toch werken deze tijdelijke beproevingen voor ons een eeuwig gewicht van glorie uit.

Nogmaals, als we naar onze beproevingen kijken vanuit het hemelse perspectief, vooruit denkend een miljoen jaar in de eeuwigheid, en dan terugkijkend naar de beproevingen in dit leven die te zwaar leken om te dragen, zullen ze licht lijken als een veertje. Toch werken deze lichte beproevingen voor ons een veel groter gewicht van glorie.

We zullen op een dag beloond worden voor onze dienst aan de Heer. **Er zijn eeuwige gevolgen voor hoe we de Heer nu ons leven laten gebruiken.** Als we voor de Heer leven en Zijn waarheid bekendmaken, zullen we eeuwige glorie ontvangen van Christus voor de rechterstoel van Christus, zie 2 Kor. 5:10. En het gewicht van de glorie zal evenredig zijn met de mate waarin we Hem dienen en ons opofferen.

“2 Kor.5:10: Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Paulus verklaarde in vers 18 van hoofdstuk 4 dat hij *“Dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet”*. Het woord *“aanmerken/zien”* in het oorspronkelijke Grieks betekent overwegen of overpeinzen. Paulus richtte zijn aandacht niet op of overpeinsde de dingen die gezien worden in zijn leven en bediening, *“want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig”*. In plaats daarvan was zijn vermogen om zijn beproevingen te verdragen en te volharden het resultaat van het gericht houden van zijn aandacht op dingen die niet gezien worden, want deze *“de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig”*.

We krijgen een juist perspectief op het leven als we onze focus houden op het eeuwige en de eeuwige consequenties van ons leven en onze dienst aan Christus. De dingen die gezien worden, zijn allemaal vergankelijk en tijdelijk. God wil dat we ons richten op de dingen die geen menselijk oog heeft gezien, omdat het dingen zijn van eeuwige waarde.

“1 Petrus 1:8: Denwelken gij niet gezien hebt, en nochtans liefhebt, in Denwelken gij nu, hoewel Hem niet ziende, maar gelovende, u verheugt met een onuitsprekelijke en heerlijke vreugde;

Bovenal, als we door geloof kijken naar dingen die “niet gezien” worden, kijken we naar Christus onze Redder, Die we nog niet gezien hebben. Als we door geloof naar Hem kijken, “verheugen we ons met onuitsprekelijke vreugde” vanwege alles wat Hij voor ons gedaan heeft. We kijken naar Hem voor de kracht, leiding en troost die we nodig hebben in het leven. En we kijken ernaar uit dat Hij elk moment kan komen om ons, bij de Opname,¹ mee te nemen naar de hemel.

“Fil. 3:20: Maar onze wandel (= burgerschap) is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus;

Van de vertaler: Het is goed om 2 Timotheüs 3 de verzen 10 tot 14 eens aandachtig te lezen/overdenken:

*“10 Maar gij hebt achtervolgd mijn leer, wijze van doen, voornemen, geloof, lankmoedigheid, liefde, lijdzaamheid.¹¹ Mijn vervolgingen, mijn lijden, zulks als mij overkomen is in Antiochie, in Ikonium en in Lystre; hoedanige vervolgingen ik geleden heb, en de Heere heeft mij uit alle verlost.¹² **En ook allen, die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden.** ¹³ Doch de boze mensen en bedriegers zullen tot erger voortgaan, verleidende en wordende verleid.¹⁴ Maar blijft gij in hetgeen gij geleerd hebt, en waarvan u verzekering gedaan is, **wetende, van wien gij het geleerd hebt;***

Van wie had u dat moeten leren? Van de gezonde woorden/leer van onze Apostel Paulus.

“Gezonde woorden”: 1 Tim. 6:3 – 2 Tim. 1:13 *“Gezonde leer”:* 1 Tim. 1:10 – 2 Tim. 4:3 – Titus 1:9 en Titus 2:1.

De *“Gezonde woorden”* en *“De gezonde leer”* zijn door de Heer Jezus Christus geopenbaard aan de apostel Paulus en Paulus moest dat doorgeven aan de Heidenen omdat hij de apostel der Heidenen is. Zie Rom. 11:13. Buiten de brieven van Paulus geldt 2 Tim. 3:16-17:

“16 Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is; 17 Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust.